

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.070 van 2 april 2004
in de zaak A. 103.738/X-10.296.**

In zake : 1. Harry DONDEERS,
 2. Annemie CARDOEN,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat G. VAN PASSEL,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Tolstraat 85

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Harry DONDEERS en Annemie CARDOEN op 23 april 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 22 februari 2001 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, waarbij aan de verzoekende partijen een voorstel tot vergelijk wordt geweigerd overeenkomstig artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, voor het wijzigen van de zolderindeling en het plaatsen van veluxramen te Mechelen, Brusselsesteenweg 380, op een perceel kadastraal bekend Sectie E, nr. 163/y9;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 17 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting en de laatste memorie van de verzoekende partijen en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VAN PASSEL, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat V. TOLLENAERE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur op 22 februari 2001 aan verzoekers het vergelijk in de zin van artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) heeft geweigerd en derhalve het in artikel 158, § 2, tweede lid, D.R.O. bedoelde certificaat niet werd opgesteld; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord bij wege van exceptie de onbevoegdheid van de Raad van State aanvoert om kennis te nemen van een annulatieberoep tegen een weigering van vergelijk;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord repliceren dat de thans bestreden beslissing een eenzijdige administratieve rechtshandeling is, dewelke voor hen rechtsgevolgen teweegbrengt en waarvoor de Raad van State bevoegd is om uitspraak over te doen, dat de onder de gelding van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna coördinatiedecreet) door de verwerende partij aangehaalde rechtspraak van de Raad van State thans niet meer kan worden getransponeerd naar de huidige casus, dat de procedure ingrijpend is veranderd aangezien een regularisatieaanvraag nu niet meer kan worden los gezien van een vergelijk, dat het

verkrijgen van een vergelijk met de stedenbouwkundige inspecteur thans een noodzakelijke voorwaarde is tot het verkrijgen van een regularisatievergunning; dat de verzoekende partijen tenslotte stellen dat in principe de gewraakte weigering van vergelijk kan worden beschouwd als een voorbereidende handeling waartegen geen annulatieberoep mogelijk is, dat echter "wordt aangenomen dat men een annulatieberoep kan instellen tegen een voorbereidende handeling indien deze voorbereidende handeling de verzoeker definitief schade berokkend", dat derhalve tegen de beslissing tot weigering van vergelijk een annulatieberoep bij de Raad van State mogelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie wat de rechtsmacht van de Raad van State betreft, niets aan het voorgaande toevoegen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks toevoegt aan hetgeen zij reeds heeft uiteengezet;

Overwegende dat uit artikel 158, § 1, laatste lid, D.R.O. (thans : artikel 158, laatste lid, D.R.O.) volgt dat, bij gebreke aan definitief geworden vergelijk - thans transactie geheten -, de overtreder in beginsel blootgesteld blijft aan strafrechtelijke vervolging voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken of verrichte of voortgezette handelingen of wijzigingen en de overheid bevoegd blijft hieromtrent één van de in artikel 149, § 1, D.R.O. bepaalde herstelmaatregelen te vorderen voor de bevoegde rechter van de rechterlijke orde; dat hieruit volgt dat de weigering tot het verlenen van "het vergelijk", op welk tijdstip dit ook plaatsvindt, hoe dan ook betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering en op de vervolging van het herstel van het bouw misdrijf en dus behoort tot de gerechtelijke procedure, zodat alleen de rechter van de rechterlijke orde bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen daaromtrent; dat de rechtsmacht van deze rechter die van de Raad van State uitsluit; dat de omstandigheid dat op het ogenblik van de thans bestreden beslissing, de beslissing inzake het vergelijk een noodzakelijke - doch niet voldoende - voorwaarde was in een administratiefrechtelijke procedure tot het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet volstaat om de Raad van State bevoegd te maken kennis te nemen van betwistingen omtrent deze weigering van vergelijk; dat ook de omstandigheid dat deze weigering van vergelijk een eenzijdige administratieve rechtshandeling zou zijn, uitgaande van een administratieve overheid, op zich niet volstaat om tot de bevoegdheid van de Raad van State te kunnen besluiten; dat het de Raad van State niet toekomt van het beroep tot nietigverklaring

van de weigering van vergelijk kennis te nemen; dat de exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.